

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. (2549). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติแห่งชาติเขาใหญ่. กรุงเทพฯ: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช.
- กวี กรกวิน. (2546). รายงานสัมมนาทางวิชาการเรื่องบทบาทของภูมิศาสตร์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว. กาญจนบุรี: สมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทยร่วมกับวิทยาครุกาญจนบุรี.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 8. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2549 จาก : www.mots.go.th.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กิ่งพร ทองใบ. (2546). กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุฑามาศ เซาร์พิพัฒน์. (2549). การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง. สารนิพนธ์ว.ท.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2546) การวางแผนและการพัฒนาตลาดท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนินทร์ ชุนหพันธ์. (2544). นโยบายธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ศูนย์เอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ดำรง วัฒนา. (2548). คู่มือการจัดทำยุทธศาสตร์สำหรับหน่วยงานภาครัฐ. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2549 จาก : www.ops.moc.go.th
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. (2527). โครงการวิจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืนในระบบนิเวศชุมชนต่างๆ. กรุงเทพฯ: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). การตลาดโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- นิคม จารุมณี. (2545). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปกรณ ปรียากร. (2527). แนวความคิดว่าด้วยการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- ประเสริฐ วิทยารัฐ. (2530). รายงานสัมมนาทางวิชาการเรื่องบทบาทของภูมิศาสตร์กับการพัฒนาการท่องเที่ยว. กาญจนบุรี: สมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทยร่วมกับวิทยาลัยครูกาญจนบุรี.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ไฟว์ แอนด์ ไฟว์ พรินติ้ง.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ กาญจนนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2543). วิถีใหม่แห่งการพัฒนา : วิถีวิทยาศาสตร์สังคมไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญญา ชีววิทยเลิศ. (2545). เอกสารประกอบการเรียนวิชาเครื่องมือการวิจัย. กรุงเทพฯ: สภาวิจัยแห่งชาติ.
- พยอม ธรรมบุตร. (2546). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรุงเทพฯ. สถาบันการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พยอม ธรรมบุตร. (2549). เอกสารประกอบการเรียนการสอน เรื่อง การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สถาบันการพัฒนการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2542). การพัฒนาที่ยั่งยืน. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง
- เพิ่มศักดิ์ มกราภิรมย์.(2540). ปาฐมชน : แนวคิด ประสบการณ์และแผนการจัดการศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิบูล ทีปะปาล. (2546). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค
- พลุ เดชะรินทร์. (2546). เส้นทางจากกลยุทธ์สู่การปฏิบัติด้วย balance scorecard และ key performance indicators. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรัช เดชะรินทร์. (2516). ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติงานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ยวดี นรินทร์ตระกูล. (2544). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- จำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2545). เอกสารประกอบบรรยายเรื่องการท่องเที่ยวในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

- วรรณพร วนิชชานุกร. (2540). การดำเนินงานเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย.
กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- วีณา ชุ่มบัณฑิต. (2549). การวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนกรณีศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วินิจ วีรยางกูร. การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิทยาภรณ์ จรัสด้วง. (2544). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง. สารนิพนธ์ ศศ.ม.,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- สมยศ นาวิการ. (2543). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2542). เอกสารสรุปการเรียนรู้การสอนรายวิชา ทอส 513 กลยุทธ์การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ :
สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2542). เอกสารการประชุมสัมมนาทางวิชาการการระดมความคิดเห็นเรื่องการจัดทำแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม. (2546). แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดสินค้าทางการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย. (2540). โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ. ในรายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เสรี วงษ์ไพจิตร. (2534). จุดหักเหของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรเชษฐ์ เชษฐมาต. (2538). ท่องเที่ยวแบบ"นิเวศสัญจร"ทางรอดแหล่งท่องเที่ยวไทย.
มติชน, หน้า 2.
- สันติ ชูดิษฐา. (2535). โครงการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวปี 2530-2534. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สุวรรณี คงทอง. (2536). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชายเลนและชุมชนในท้องที่อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ.(2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2549. จาก www.mots.go.th.
- ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2538). โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ:กรณีภาคใต้. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2546). การจัดการเชิงกลยุทธ์และกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- อนุช อภาภิรม. (2545). การพัฒนาอย่างยั่งยืนคำตอบอยู่ในความหลากหลาย. กรุงเทพฯ:มูลนิธิศูนย์สื่อเพื่อพัฒนา.
- อร สีแพร. (2543). ลักษณะเฉพาะของเกษตรกรรมที่สนับสนุนโรงฆ่าการท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่ต่อเนื่อง. วิทยานิพนธ์ ผ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัศวิน แสงพิกุล. (2548). การศึกษาวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประเทศไทยในรอบทศวรรษ (2537-2547). แนวทางเพื่อการพัฒนาสู่ความยั่งยืน. สุทธิปริทัศน์, 20(62), 68-79.
- อิทธิพล ไทยกมล. (2545). ศักยภาพชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ:กรณีศึกษาชุมชนบางหญ้าแพรกจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Ceballos-Lascurain,Hactor. (1998). Tourism, Ecotourism, and Protected Area, England. IUCN, Gland, Switzerland, and Cambridge. UK.
- John Glasston, Riki Therivel, Andrew Chadwick. (1999). Introduction to Environment Impact Assessment : Principles and Procedures, Process, Practice and Prospects (2nd ed). England: Taylor & Francis.
- The Ecotourism Society. (1991). The Ecotourism Society's definition. Washington DC. The Ecotourism Society Newsletter.
- World tourism organization. (2005). Tourism 2020 Vision. Retrieved on October 14, 2006 from: <http://www.world-tourism.org/facts/menu.html>